

Szeretet

2017

JANUÁR

1. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Evezz az újévbe!

– ZSID 2:1-4

Fotó: Páinít Márta

TARTALOM

- Újévi gondolatok
- Bemerítés volt Baróton és Szalontán
- Rottmayer-jubileum volt Kolozsváron
- Teológiai híradó
- Székelyföldi Tudóska 4.
- Lelkipásztor-iktatás Váradon
- Épül a tábor Sólyomkőváron
- Bibliai IDőjárás-jelentés
- Női imanap volt Száldobágyon

Kegyelméből eléd tesz egy teljesen új, nyitott dobozt. Ennek is van fedele, de még lehet 365 napod, hogy becsukódjon. Meg tudod-e most erősíteni Isten színe előtt döntésedet, hogy ez az év nem rólad, nem másokról, hanem róla fog szólni, hogy neki kedves ajándék legyen?

Isten kegyelméből beléptünk egy új esztendőbe. Átléptünk egy küszöbön egy előttünk ismeretlen területre. Nem tudjuk mit hoz ez az új év, de valamit hoz. Valami történni fog. Az Úr Jézus is eljöhet ebben az évben, de az is lehet, hogy mi megyünk el. Nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy szembe kell nézzünk ezzel az évvel is erővel, hittel és örömmel. Szeretnénk győzedelmesen élni ebben az évben!

Életünk olyan, mint egy óceán. Szél, áramlatok, hullámok. Lehetőségek, de szívfájdalmak is, könnyek és félelmek is várnak, ahogy kievezünk az újévbe, amely olyan, mint egy felfedezetlen, ismeretlen tenger.

„Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk.” Az író egy tengerészeti kifejezést használ. Egy olyan hajóról beszél, amely kikötni készül, miközben az a veszély fenyegeti, hogy elsodródik. Komoly figyelmet követel egy hajó kikötése, mivel elsodorhatja a tenger, zátonyra futhat, vagy a kikötő mellé is sodródhat. A feladat pontosan a megadott kikötőbe bevinni a hajót.

Az ige írója tehát annak a veszélyéről beszél, hogy nehogy elsodródjon életünk hajója, **nehogy célt tévesszünk, nehogy céltalan életet éljünk.** A legrosszabb, ami történhet velünk ebben az évben, hogy engedjük, hogy életünk óceánján csak úgy sodródjunk. Hogy azt mondjuk: „Ahogy lesz, úgy lesz”. Ehelyett nekünk egy pontos cél felé kell eveznünk, és partot kell érnünk Isten kikötőjében.

Ezért szükséges, hogy legyen egy céltudatos életünk! Egy jól meghatározott irány felé kell haladjunk. Van-e ilyen célod erre az évre? Mit akarsz

:: HÍREK ::

- Megalakult a **Kolozsvári Kőszikla Gyülekezet**. 2017 januárjában lesz egy ünnepélyes megnyitó alkalom.
- **Missziókonferencia** lesz **2017. január 21-én** a nagyvárad belvárosi imaházban délelőtt 11 órai kezdettel.
- **EMABISZ vezetőségi választó konferencia** lesz **2017. január 21-én** Egrespatakon
- A **2017 tavaszán** sorra kerülő **alkotmánymódosítási népszavazáson fokozott részvételre** serkentjük a testvéreket. A szavazás tétje, hogy alkotmányba írják: a házasság csak egy férfi és egy nő között történhet, azonos nemű személyek között nem.
- Jövőre is lehetőség lesz az **adónk 2 százalékát a Szövetségünk javára** átengedni, s az ebből befolyó összeget teljes mértékben missziós célra fordítjuk. Ennek érdekében a megfelelő időben eljuttatjuk majd a kitöltendő dokumentumokat a gyülekezetekbe.
- **Megkezdődött a tanítás a Szövetséghez tartozó oktatási intézményekben**, a teológián, a várad, a zilahi és a kolozsvári bibliaiskolában, valamint a KCA-val közösen működtetett roma bibliaiskolákban. Új lehetőségek is nyíltak a tanulási lehetőségek iránt érdeklődők számára, miután 2016-ban a BTA konzultációs képzést indított itt Erdélyben. Részletesebben a Szövetség weboldalán olvashatnak ezekről a képzésekről.

MISSZIÓRA MOTIVÁLÓ KONFERENCIÁT TARTUNK

Szeretettel hívunk minden testvért, férfiakat, fiúkat, testvérnőket és lányokat szövetségünk missziós konferenciájára **Nagyváradra**, melyre **2017. január 21-én**, szombaton kerül sor, **délelőtt 11 órától**.

MOTTÓ: Krisztus központú evangélium, gyülekezet központú misszió.

IGE: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népeket, megkeresztelve őket az Atyának, a fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:19-20)

Igehirdetéssel Bodor Sándor testvér szolgál, majd meghallgatunk missziós beszámolókat. Ez a nap a tavalyihoz hasonlóan böjt és imanap is lesz.

Testvéreim, gyertek el a konferenciára, hogy együtt könyörögjünk megújulásért, hogy örömmel és gyümölcsözően végezhesük az Úr munkáját.

Tisztelettel, **Budai Lajos**
missziós alelnök

Dobozok.

Az elmúlt néhány hét a dobozok karácsonyi időszaka volt mindnyájunk számára. Dobozokat ürítettünk ki, dobozokat töltöttünk meg, dobozokat csomagoltunk be, adtunk át, osztottunk ki... és persze dobozokat kaptunk, csomagoltunk ki, bontottunk fel, ürítettünk ki... És ezzel körbe is értünk, akár kezdhethetnénk előről.

De a karácsony utáni időszakban sem feledkezhetünk meg a dobozokról, hiszen elérkezett az óév-újév fordulója, egy újabb doboz-ünnep. Itt kicsit nagyobb a tét, hiszen nem csupán egy ajándékra, hanem egy esztendőre csukjuk rá a fedőt. Mert igen, minden doboznak van fedele, melyet előbb-utóbb rácsukunk, és utána már csak a találgatás marad: vajon örül-e neki az, akinek szántuk. Így van minden évnek is fedele, melyet, ha akarjuk, ha nem, Szilveszter estéjén ráteszünk az elmúlt 365 napra, bezárjuk, és azon töprengünk, vajon benne van-e ebben az idődobozban mindaz, aminek benne kell lennie. Vajon tetszeni fog-e annak, akinek szántuk? És akkor itt a nagy kérdés: kinek szántuk, kinek ajánljuk ezt az elmúlt esztendőt? Jókedvünknek, testünknek, magunknak, barátainknak, munkánknak, családjainknak? Istennek? „Most tehát embereknek akarok a kedvében járni, vagy Istennek?” (Gal 1, 10) Fontos kérdés ez, mert egy ajándékot csak egyvalakinek adhatunk oda. Aztán már nem kérhetjük vissza, hogy még szeretünk volna valamit beletenni a dobozba. És akinek adtuk, annak a joga véleményezni, hogy tetszik-e neki vagy sem, örömet, közönyt vagy bánatot hozott-e számára.

Hiszem, hogy te is, kedves olvasó, meghoztad, meghozod azt a döntést, hogy Istennek szánod az életed („Szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek.” Róma 12, 1-2). Most lezártál egy dobozt, az elmúlt esztendőt. Már nem tehetsz ebbe a dobozba, nem is vehetsz ki belőle. De kérhetsz jóindulatot, kegyelmet attól, akinek szeretted volna ajánlani töredékes ajándékok: legyen irgalommal és jó szívvel irántad.

És hogy erre a jó szívre, bizalomra, nyitottságra mennyire számíthatsz, mi sem nagyobb bizonyíték, minthogy kegyelméből eléd tesz egy teljesen új, nyitott dobozt. Ennek is van fedele, de még lehet 365 napod, hogy becsukódjon. Meg tudod-e most erősíteni Isten színe előtt döntésedet, hogy ez az év nem rólad, nem másokról, hanem elsősorban róla fog szólni, hogy neki kedves ajándék legyen? Ő legalább annyira, ha nem jobban vágyódik erre a döntésedre, mint a múltad feletti megismerődségre. Kaptál kegyelmi időt, élsz – élj neki, legyen ez mértéke életednek! És akkor vagy 365 nap múlva, vagy hamarabb, amikor ő szól, hálával, örömmel zárhatod ezt a dobozt – hogy aztán kinyíljon számodra egy újabb. Isten áldását kívánom az újesztendőben minden kedves testvérem életére!

Boros Dávid

(Forrás: „Testvérek”, a Budapest József Utcai Gyülekezet lapja, 2016. január)

elérni, hol akarsz kikötni? **Mert a legkönnyebb dolog ebben az évben – SODRÓDNI.** Mi mind sodródni fogunk, hacsak el nem döntjük, hogy nem akarunk sodródni. Ha nem lesz egy erős horgonyunk, sodródni fogunk.

A sodródás egy álnok és megtévesztő folyamat! Amikor egy hajó elkezd sodródni, semmilyen vészriadó nem fog megszólalni. Semmilyen harang nem kezd szólni és figyelmeztető jelzést sem várhatunk. A sodródás egy lassú, csendes, de biztos, és sajnos nagyon megtévesztő folyamat. Észre sem vesszük, és már sodródunk. Az életünkben megengedett dolgok, a szórakozások, amiket nézünk, a társaság, ahol mozgunk, mind egy-egy áramlat, amely minket Isten kikötőjétől észrevétlenül elsodorhat.

Ezt nem akarjuk! De mire van szükségünk, hogy életünk hajója biztonságban, Isten kikötőjében partot érjen?

IRÁNYTÚRE szükség van.

Az első dolog, amire egy hajónak szüksége van, egy jól meghatározott cél. Hogy tudja, hol akar kikötni. Ennek az évnek az elején, fontos, hogy egyénileg meghatározzuk, mi is az a cél, amit el akarunk érni. Ne legyél egy lelkiileg sodródó ember. Vannak-e céljaid? Legyenek lelki céljaid, ne csak testiek, fizikaiak, amiket meg szeretnél valósítani. Ilyen célok nélkül olyanok vagyunk, mint egy hajó iránytű, kormány és horgony nélkül. A legtöbb ember nem tervez. Pedig az édesanyáknak tervezni kell, a diákoknak tervezni kell, az orvosoknak, tanítóknak tervezni kell, és a sportolók is ezt teszik.

Tudományos felmérések kimutatták, hogy az emberek 95%-a soha nem tervez, és nincsenek jól meghatározott céljai. De annak az 5%-nak, aki teszi ezt, 95%-a meg is valósítja, amit eltervez. **Minél erősebb az elhatározás a szívedben egy jó cél megvalósítására,**

annál kevésbé valószínű, hogy sodródni fogsz!

Legyen tehát ez az első, amit elhatározunk: fogalmazzunk meg magunknak Isten szerinti, jó célokat erre az évre! Van-e iránytű életed hajóján?

FEGYELEMRE szükség van.

Hiába van irány és cél, ha nem gyakorlunk fegyelmet annak eléréséhez. Az irány fegyelem nélkül kudarchoz vezet. Ahhoz, hogy egy hajó kikössön a megfelelő kikötőbe, kell egy fegyelmezett legénység és fegyelmezett munka. Azt olvassuk a 3. versben: *„mi módon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy üdvösséggel?”*

A fegyelmezettség ellentéte a nemtörődömség. Azokról beszél az ige, akik *nemtörődöm* módon, fegyelmetlenül élnek hívő életüket. Sokan, akik valamikor jó irányt vettek, észre sem veszik, és már lelkiileg sodródnak! Hogy ne sodródjunk, fegyelmeznünk kell magunkat lelkiileg. Ne legyünk mi azok, akik nem törődnek *ily nagy üdvösséggel.* Az önfegyelmezést pedig tanulni és gyakorolni kell. Nem születünk fegyelmezetten erre a világra. Egyszer egy turista megkérdezte, hogy *„született-e valamilyen nagy ember ebben a faluban?”* Erre egy idős helybéli bácsi azt válaszolta: *„Fiam, ebben a faluban csak gyermekek születtek”.* Nagy emberek nem nagy emberekként születnek erre a világra. De úgy válnak nagy emberekké, hogy egy jól meghatározott cél felé haladnak, és fegyelmezik magukat, hogy el is ériék azt. Legyünk fegyelmezettek!

HORGONYRA szükség van.

Hiába az iránytű és a fegyelmezett munka, ha nincs horgony, nem érjük el a partot! A Zsid 6:19-ben olvassuk *„Mely lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya és beljebb hatol a kárpitnál, ahová útnyitóul bement érettünk Jézus...”* Az igeíró itt megint a tengerészek nyelvezetét használja. Még mindig

arról beszél, hogyan kössünk ki hajónkkal Isten kikötőjébe. Azt mondja, szükségünk van egy erős horgonyra. Ez a horgony a mi keresztyén hitünk jelképe. Az ősi keresztyén időkben három szimbólum maradt ránk: a kereszt, a hal, és a horgony. A régi római katakombákban sok rajzot lehet látni a falakon, amelyek horgonyt ábrázolnak. Erre az erős horgonyra, a hitre is nagy szükségünk van, hogy kiköthessünk a hajónkkal. Régen nagyon érdekes és ötletes volt, ahogy egy hajót kikötöttek a partra. A legénység közül valaki, akit előfutárnak, útnyitónak neveztek, egy csónakban kivitte a hajó nagy horgonyát a partra, ahol beakasztotta a sziklák közé. Majd megvárták a dagályt és a horgonnyal behúzták a hajót a partra. Olvassuk csak el újra: *„Mely lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya és beljebb hatol a kárpitnál, ahová útnyitóul bement érettünk Jézus!”* Beszél a Szentek Szentjéről, az Atya trónjáról, ahová útnyitóul, előfutárként behatolt értünk az Úr Jézus. Az Ő halálával és feltámadásával, mint útnyitó, veszi a mi reménységünk horgonyát és odaköti azt az Atya trónjához, majd a hit kötelével magához von minket, amíg mi is oda jutunk, és kikötünk az Atya trónjánál.

Kedves olvasó, ebben az évben is lesz részed viharban. De milyen jó tudni, hogy a viharokban van egy erős horgonyunk, ami minket az Úrhoz köt. És minden egyes nappal közelebb és közelebb húz minket az Úr az Ő trónjához. **Kívánunk mindenkinnek boldog Új Évet!** Kívánjuk, hogy ne legyen senki, aki lelkiileg sodródik ebben az évben! Legyen egy célod, légy fegyelmezett, és legyen hited, reménységed!

Pardi Félix,
Az RMBGySz elnöke

Bemerítés és hálaadás Baróton. Október 30-án hálaadással egybekötve bemerítési ünnepséget tartottunk Baróton. Sokan gyűltünk össze a körzetből, hogy az Ő színe

előtt együtt örvendjünk újjászületett testvéreinkkel és hálaival tekintsünk vissza az elmúlt évben tapasztalt gondviselésre. Az alkalom kezdetén imára buzdított id. Kónya Dénes testvér az Ef 4:22-24 alapján, ezt követően Győrfi Elek Tóbiás testvér a bemerítésről tartott rövid bibliai ismertetőt, majd Gergely Ildikó és Vásárhelyi József tettek vallást megtérésükről és Krisztusba vetett hitükről az alámerítésben. Ezt követően Fűrészes Szálasi Rudolf, Kónya Emese testvérek és a fiatalok szolgáltak, majd a kézzrátéles imát követően Szabó Szilárd lelkipásztor hirdette Isten igéjét a Jel 7:9-17 alapján, bátorítva a gyülekezetet, hogy ne feledkezzenek meg fehér ruhás állapotukról. Imádkozó szívvel és szolgáló készséggel várjuk Isten megváltó munkájának kiadását vidékünkön. **[Győrfi Elek Tóbiás]**

Öröm tapasztalni, és lelkesítő látni, hogy Isten ma is kegyelmez, hogy Őhöz ma is lehet jönni. Ebben az örömben volt részünk az Úr kegyelméből a **nagyszalontai gyülekezetben november 6-án.** Kettős ünnepre gyűltek össze a nagyszalontai, tenkei és mezőbaji testvérek, családtagok és vendégek. Dél előtt három fehér ruhás, Lévai Márta és Vuskán János (Mezőbajról), illetve Balogh János István (Nagyszalontáról) tettek bizonyosságot Jézus Krisztusba vetett hitükről a bemerítés által. Az Igét Szabó László lelkipásztor hirdette, bátorítva a gyülekezetet az Ézsaiás 48:17 alapján, hogy járjunk az Úr útján, melyen Isten felé, Istenért és Istennel kell haladunk. Közös ebéd után kora délután körzeti hálaadó ünnepélyt tartottunk.

A vendégek közt a békéscsabai Új Forrás gyülekezet néhány tagja is ott volt, Krisán Zoltán lelkipásztor testvérrel együtt. A tíz leprás története által arra bátorított az Ige (Lk 17:11-19), hogy ne csupán az áldásokat, hanem mindennek fölött az Áldó Istent értékeljük. Imádkozunk, hogy még láthassuk Istenünk ingyen kegyelmét ilyen módon megnyilvánulni! **[Mezei Ödön]**

Megemlékezés Szentkirályon

Sámuel prófétához hasonlóan mi is felállítottuk az Emlékezés követ **Szilágyszentkirályon, 2016. szeptember 25-én,** amikor megemlékeztünk **Módi Miklós testvér 26 éves lelkipásztori szolgálatáról.**

Az ünnepi istentiszteletre sokan eljöttek kollégák, barátok, rokonok, falubeliek és a körzet testvérisége. Igézhirdetéssel Kovács Gyula lp. szolgált a 2Móz 40:38 alapján, az Isten oltalmáról, vezetéséről, segítségéről, amelyben az Isten szolgája és népe részesült az egész „utazás” során. Szűcs Sándor lp., a missziókerület elnöke, elismerő oklevelet adott át, majd köszöntések hangzottak el a körzet és a környékbeli gyülekezetek képviselői részéről. Az istentisztelet végén Pardi Félix lp., az RMBGySz elnöke osztott meg igei gondolatokat az igazi hálaadással kapcsolatban. A helyi gyülekezet férfikara és zenekara is áldásos szolgálatot végzett. A terjedelmes istentisztelet után közös ebéd következett, amikor a gyülekezet vendégszeretetét élveztük, és alkalom volt beszélgetésre, emlékek felidezésére.

Módi Miklós testvér 1956-ban született Szilágyszentkirályon. Fiatalon átadta életét az Úr Jézusnak, majd Isten elhívta a szolgálatra. Lelkipásztorrá avatása 1990 júniusában volt Szilágyszentkirályon. Nagy odaadással szolgált nyugdíjba vonulásáig, 26 éven keresztül. Isten áldása kísérje életét, családját és további szolgálatát is!

Gyakran lehet hallani az utóbbi időben lelki munkások nyugdíjba vonulásának hírére. Egyre hangsúlyosabbá válik az újra és újra felhangzó kérdés: „Kit küldjek el, ki megy el követségünkben?” Az Aratás Ura végezze el minél többek életében, hogy készek legyenek jól felelni: „Itt vagyok, engem küldj!” (Ézs 6:8).

Fazakas György

Rottmayer János bibliaterjesztő munkásságára, egyben az erdélyi baptista mozgalom 150. évére emlékeztek Kolozsváron

Fotó: Kelemen Zoltán

Hálaadó napot tartott a kolozsvári gyülekezet 2016. november 20-án. A vasárnap délelőtti istentiszteleten hangsúlyosan Rottmayer Jánosra emlékeztek: a neves úttörő épp 150 évvel ezelőtt költözött Kolozsvárra. Életét és munkásságát Kelemen Sándor Tomi levéltáros ismertette. „1866 – 2016. Százötven éves az erdélyi magyar baptista misszió” – az imaház kive-

títőjének felirata is jelezte eme történelmi korszak nagy ívét. Az ígét Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi lelkipásztor hirdette. „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” A 90. Zsoltár 12. verse alapján szólt a mindenkor ember teljes Istenre utaltságáról. A kezdő áhítaton Jakab Márton helybeli testvér buzdított imára (Dán 2,44), és vendégként Vékás Benjámin Szatmárnémetiből, aki egyúttal felidézte kolozsvári egyetemista éveinek áldásos emlékeit. A szolgálatok menetét Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor vezette, bátorítva a gyülekezetet a szoros Krisztus követésre és misszióra. Hálaadó imát Máté Miklós nyugalmazott lelkipásztor mondott. Az énekkar repertoárjának különösen értékes darabjait szólaltatta meg egy fúvós-csoport kíséretében, vezényelt Balogh Artúr. Az összejövetel befejezése előtt a gyülekezet még meghallgatta a frissen megtért Jakab Erzsébet bizonyágételét. Délután folytatódott a hálaadó istentisztelet.

Rottmayer János (1818-1901)

– Szilágyi László összefoglalója Kis Lehel történész krónikája alapján

Származása, gyermek- és ifjúkora

Egy német édesapa, Rottmayer György és egy magyar édesanya, Vajda Klára leszármazottja. Az újszülött Jánost egy római katolikus templomban keresztelték meg 1818. december 27-én, Pesten. Fiatal fiúként a zene és a szépművészetek iránt érzett vonzalmat. Édesanyja tanácsára, a Rottmayerek hagyományát folytatva, édesapja mellett asztalosmestert tanult. A famegmunkálást művészi szinten akarta művelni, ezért 1839-ben Bécsbe indult mesterségét továbbfejleszteni. Később Drezdában, majd Berlinben kötött ki.

Találkozik baptistákkal

Az ifjú asztalosmester 1842. májusában érkezett Hamburgba, a nagy tűzvész utáni újjáépítések idején. A városban működött a kontinentális Európa egyetlen baptista gyülekezete Johann Gerhard Oncken lelkipásztorral,

aki töretlen meggyőződéssel vallotta, hogy minden újjászületett baptistának misszionáriusnak kell lennie. Egy Hinrichs nevű tanító, aki szintén kemény munkával részt vett a város újjáépítésében, Bibliákat, keresztyén irodalmat osztogatott a munkások között, és bizonyágot tett az Úr Jézus áldozatáról. Ő hívta el többek között Rottmayert is a baptisták összejövetelére.

A gyülekezetben Rottmayer megtapasztalta Isten átformáló erejét, és 1844. május 4-én aláírta Oncken által az Elba folyóban.

Ismerkedései

A gyülekezetben a lelki testvérek között honfitársakra is talált: a magyarországi származású Marschall József, Vojka János és Hornung Antal már az előző esztendőben, 1843. október 31-én bementek. 1845. június 4-én bement Scharschmidt Károly is. Ők lettek később Rottmayer első, közvetlen munkatársai. 1845. április 8-án Bécsbe megy, ahol megismerkedett G. W. Lehmann prédikátorral, aki Oncken munkatársa volt. Ez idő táján

(folytatás a 12. oldalon)

Teológiai évnyitó volt Kolozsváron

Az erdélyi baptista teológia számára több szempontból is jelentőséggel bírt az idei oktatási év kezdete, ugyanis beindult a BTA erdélyi konzultációs központja, új szakokkal és képzési irányokkal: a hitoktatói képzési irány, kántor szak, valamint a teológia és kántor szak mesteri fokozata.

Bár az oktatás már október 3-án megkezdődött, a teológiai évnyitóra csak november 6-án, délután 6 órai kezdettel került sor a kolozsvári gyülekezetben. Nem minden hallgató vehetett részt, de a jelenlevők áldásként

élték meg. Énekléssel kezdtünk, ebben a helyiekből, a kántor szakon tanulók, és a tanárokból verbuvált kis csoport vezetett minket. Majd kezdő ima és Kis-Juhász Vilmos helyi lelkipásztor köszöntése után dr. Giorgiov Adrián lelkipásztor és az egyetem dékánja tartott rövid összefoglalót az oktatásról, amelyben kifejtette azokat a változásokat, amikre mostanában került sor a teológiai intézmény életében. Ezek után a tanulók mutatkoztak be, és néhány diák biznyságot tett. Öröm volt hallani, hogyan munkálkodott Isten ezeknek a fiataloknak az életében. A biznyságtévéseken keresztül is megfigyelhettük, hogyan használ fel Isten embereket az ő munkájában. A biznyságtévések között különböző énekcsoportok szolgálatát hallgattuk meg. A biznyságtételek és az éneklés után dr. Kovács József lelkipásztor és tanár testvér hirdetett Igét. A Filippi levél 3. rész, 12-14 verseit olvasta, ezek alapján beszélt Isten megismeréséről és ennek fontosságáról. Az idős Pál apostol szavaiból vehettünk példát erre a megismerésre. Az istentisztelet után szeretetvendégségre került sor.

Áldott évnyitó volt, de ez nem elég. Szükség van a jó folytatásra, és arra, hogy Isten továbbra is kíséren minket. Ezért továbbra is kérjük a testvéreket és gyülekezteket, hogy kísérik imában a teológia sorsát és a tanulók életét. Imádkozzanak, hogy a tudás, amit a tanulók elsajátítanak, szolgálatkész lelkiüettel párosulva, áldásul szolgáljon az Isten országának ügye számára.

Moroz Tamás

ÚJ HALLGATÓ

Pap Benjámin bemutatkozása

1 1996-ban születtem, hívő családba. Gyerekkoromat Krasznán töltöttem, ugyanitt végeztem el az általános és középiskolát. A krasznai keresztény testvérgyülekezetben nevelkedtem, itt tanítottam a hitre. Gyerekkorom minden különösebb problémától mentesen elröppent.

Bár hívő családban nevelkedtem, nem láttam szükségét annak, hogy megtérjek. Tinédzser koromban, mikor már felfogtam, mi is a bűn, s hogy el vagyok veszve, kezdett aggasztani a helyzetem. Megpróbáltam menekülni a gondolataim elől, de egyre jobban vádoltak a bűneim. Ott volt bennem, hogy elvesztem, nincs bocsánat... Végül Istenhez menekültem, és minden úgy tűnt, hogy rendben van. 2012. augusztus 26-án bemerítkeztem, de a bűntudat és a vád újból visszatért. Végül Isten könyörült rajtam, és egy napon összetört. Ekkor átadtam az életemet, mindent feladtam és kértem a kegyelmet. Isten meghallgatott, eltűnt a vád, szabaddá tett és új életet kaptam.

Az életem így teljes fordulatot vett, és a már kicsi korban bennem lévő elhívás a teológiára egyre jobban megerősödött bennem. Elkezdtem a bibliaiskolát, de ennek befejezése után még mindig nem hagyt nyugodni a gondolat. Következtek utolsó éveim az iskolában, és én fogadást tettem Istennek, így imádkoztam: Istenem, ha sikerül az érettségi, akkor elmegyek teológiát tanulni.

Az idő teltével minden elfelejtettem, és egy zűrösebb időszak köszöntött be az életemben. Az iskola végétével elkezdtem tervezgetni, hogy külföldre utazom, de Isten nem hagyt nyugodni, így kérdések fogalmazódtak meg bennem: „Tényleg ez lenne az életed célja, hogy külföldre utazz? Vajon mit akar Isten?” Nem hagytak nyugodni a kérdések és megkérdeztem Istent, hogy mit tervezett velem. Még akkor este választ kaptam az igéből, hogy elhívott a teológiára. Két napra emlékeztetett a fogadásomra, ami nagyon áthatótt. Újabb két nap múlva végképp megerősített a János evangéliuma 9. rész 7-ik versével.

Így indultam el ezen az úton, és Isten kegyelméből teológiai hallgató lehetek. Mára már a krasznai magyar baptista gyülekezet tagja is vagyok, aminek szintén örülök, és amiért hálás vagyok.

Lelkipásztori munkaközösség Temesváron

November 8-án került sor a nagyváradai lelkipásztorok közösségi találkozására, melyen 14 szolgatárs tudott részt venni. A lelkipásztori munkaközösség alkalmainak (röviden LMK) célkitűzése a szolgatársi közösség ápolása. Rendszerint egy a gyülekezeti élethez kapcsolódó téma is megbeszélésre kerül, gyakran egy előadás kíséretében.

Ezúttal a temesvári gyülekezet adott otthont a találkozóknak. A testvérek érkezéskor kaláccsal, teával, kávéval vártak, az alkalom befejez-

nem manipulatív. Megjegyezte, hogy meglátása szerint a román nép talán inkább hajlamos a pozitív irányú, túlzottan is lelkesítő befolyásolásra, míg a magyar népre inkább a negatív irányú, lehangoló, lelkiismeretfurdalást keltő manipuláció jellemző. Mindkettőtől óvakodni kell – mondta – hisz a manipuláció nem része a Szentlélek eszköztárának. Az Ige alapján megfogalmazta, hogy a jó szolgálattevő nem az emberek tettségét keresi elsősorban, nem hízelgő és nem követel tiszteletet, ha-

tével pedig ebéddel szolgáltak. Ezúton is köszönjük vendégszeretetüket!

Az áhítatot Boros Róbert testvér, a helyi lp. vezette. A 92. Zsoltár alapján hálaadásra buzdított. Kiemelte, hogy nekünk, lelkipásztoroknak többször is kell az őszi időszakban, a hálaadó ünnepélyek alkalmával bátorítani másokat a hálaadsra, tanítani a hálaadásról. Éppen ezért kihívás, hogy ne feledjük el: nekünk is kell és lehet hálát adni, hálásan és örömmel élni. Az imádságok valóban hálával és örömmel hangzottak.

Az előadást Samuel Tuțac testvér, a Temesvári Betel Gyülekezet lelkipásztora, a Román Baptista Unió pásztorális alelnöke tartotta. A 2Tim 2:1-12 alapján arról beszélt, hogy mi nem, illetve mi kell jellemezzen egy jó szolgát, szolgálattevőt. Pál apostol életpéldájára utalva elmondta, hogy egy Isten szerinti, jó szolgálattevő

nem olykor kap tiszteletet, illetve kiérdemli azt. Kihangsúlyozta, hogy az Úr tetszése szerinti szolgálattevőt a mások iránti figyelmesség, szükségük iránti érzékenység kell hogy jellemezze, illetve hitelesnek és bátorítónak kell lennie. Befejező bátorításként elmondta, hogy Pál sem volt mindig ilyen szolgálja Istennek, de a Jézussal való találkozás a damaszkuszi úton, és a naponkénti közösség Istennel, jó szolgálattevővé formálta őt. Tehát tanulni kell, a rossz jellemvonásokat elhagyni, a szükségességeket pedig elsajátítani.

Az adminisztratív teendőkről is szó esett, de jó volt tapasztalnom fiatal szolgatársként, hogy a lelki dolgokról szívesebben és többet sikerült beszélni. Megújult felismerésem, hogy a testvérekkel való közösség-ápolás az Atyával való közösség ápolása is.

Mezei Ödön

Női imanapi bibliaóra

(2Kor 1,3-7)

A második korinthusi levél első fejezetében Pál apostol arra tanít, hogyan lehet vigasztalást találni a nehézségek és próbák között. Egy adott ponton mindenki szembe-sül valamilyen szenvedéssel: családi tragédiák, személyes megpróbáltatás. Pál arra tanít, hogyan kell másokat vigasztalni, míg mi magunk is szenvedésben vagyunk.

A kezdeti üdvözlés után Pál apostol hálát ad Istennek a korinthusiakért. Tudta, hogy a keresztyén élet során elkerülhetetlenek a nehézségek, szenvedések, de ugyanakkor ezek lehetővé teszik, hogy Isten gondoskodjon szükségünkön a megpróbáltatások idején is. Mint Isten gyermekei, fontos hálát adnunk Istennek a könnyű és nehéz időszakokban is, mert Ő egyedül az, aki igazi vigasztalást tud nyújtani. Isten vigasztalta meg Pál apostolt is a megpróbáltatásban, így alkalmassá vált arra, hogy másokat is vigasztaljon. Mélyebb értelemben a vigasztalás által bátorítjuk a másikat, hogy a mennyei Atyára támaszkodjon, aki igazán törődik velünk, és képes tartós vigasztalást nyújtani. Isten könyörületes a megsebzettekhez. Ő mindig kész megvigasztalni azokat, akik segítségül hívják nevét a nyomorúságban. Nincs olyan mély fájdalom, olyan helyzet, ami túl nehéz lenne Isten számára, hogy közbelépjen, és szerettével megvigasztaljon.

Pál szolgálata során keresztülment szenvedéseken és nehézségeken, de Isten mindvégig gondoskodott róla. Fontos hűségessnek maradni a nehézségek között, hogy beléphessünk Isten országába (ApCsel 14,22). Könnyű engedni, hogy a nehézségek uralmukba kerítsék érzelmeinket és cselekedeteinket, és csak arra összpontosítsunk, ami velünk történik. Figyeljünk ilyenkor inkább Istenre, lássuk meg, hogy Ő velünk van, és figyeljünk arra is, hogyan

(folytatás az utolsó oldalon)

4. Székelyföldi Tudóska bibliaismereti verseny

2016 őszen, **szeptember 11-én** ismét sor került a már lassan hagyománnyá váló 4. Székelyföldi Tudóska bibliaismereti versenyre, a Hargita Táborban szervezett hálaadónap keretén belül. Székelyföld több részéről érkezett gyermekeket és tiniket érintő vetélkedő célja: a Bibliaolvasásra való szoktatás, a Bibliában való jártasság elmélyítése; ám nemcsak a biblikus tudás gyarapítása, hanem Isten megismerése, és Jézus Krisztussal való találkozás, Benne való meggyökerezés. Nem elhanyagolandó és nem mellékes cél a felkészülés mentén a család együtt töltött ideje az ige körül, mint közös építő foglalkozás.

Idéni nyerteseinket is szeretnénk megemlíteni: I-II. korosztály: 1. Benyocki Noémi 2 Pap Noémi 3. Lőrincz Sámuel, III-IV. korosztály: 1. Máté Zoltán 2. Nemes Kinga 3. Kurtus Anna, V-VI. korosztály: 1. Dézsi Eszter 2. Szócs Eszter 3. Ferenczi Péter VII-VIII. korosztály: 1. Ferenczi Zsófia, 2. Bodi Marcel, 3. Peres Gyula Dániel 4. Vékás Efraim-dicséret. Bár korosztályonként voltak díjazottak (az első díjasok egy-egy jutalomtáborral, a II-III. díjazottak könyv- és egyéb jutalmakkal térhettek haza, továbbá minden versenyző kapott

egy kis figyelmességet), minden egyes versenyző nyertes volt. Övék az ige, amit megtanultak; Isten kedves beszédét olvashatták a felkészülés során, megláthatták, hogy Isten örökkévaló, hatalmas Úr, aki szereti azokat, akik tiszte-

lik őt. Öröm, hogy, bár 4. alkalommal került megrendezésre a verseny, nagyon sok olyan gyerek volt, aki visszatérő versenyző. Imádkozunk, és hisszük, hogy az igével való találkozáskor történtek 'meglátogatások' is. Hiszük, hogy amit gyerekkorukban megtanultak, felnőtt koruk életvezetésének alappilléreivé válnak. Hiszük, hogy az ige elvégzi, amiért küldett: átformáló erővel hatott vagy fog hatni rájuk. Hiszük, hogy nem marad nyomtalanul, és lelki mérföldkőnek számít majd a életútjukon a Tudóska.

Külön áldás és öröm volt a tanítók áldozatos munkája, akik megszervezték és levezették e bibliaismereti versenyt. Hiszem, hogy a tanítók önfeláldozó munkája kedves áldozat volt az Úr oltárán, és gyümölcsöző lesz. Áldott dolog átélteni az Úr gondoskodását a szervezést illetően is. Az Úrtól volt a szolgálat öröme a verseny során. Kiváltságnak éltük meg, hogy ennyi drága munkatárssal szolgálhattunk.

Székelyföldi Vasárnapi Iskola Tanítók Vezetősége,

Máté Imola,
Kelemen Napsugár
és Józsa Anikó

Új lelkipásztor a Nagyvárad Belvárosi Gyülekezetben

Budai Lajos Dániel személyében 2016. október 23-ától hivatalosan is új lelkipásztora van Giorgiov Adrián mellett a Nagyvárad Belvárosi Gyülekezetnek. Testvérünk családjával már szeptemberben Váradra költözött, de csak október elsejétől állt be teljes idejével a szolgálatba, addig az udvarhelyi gyülekezetben szolgált. Három ott töltött év után hívta meg a nagyváradi gyülekezet Simon József testvér nyugdíjba vonulását követően. Mint Budai testvér később felolvasott élettörténetéből is kide-

rült, szolgálatát Székelyudvarhelyen kezdte 1994-ben, itt avatták lelkipásztorrá. 2002-ben a Zilahi Baptista Gyülekezet hívta meg lelkipásztorának, ahol 10 évet töltött családjával. 2012-ben ismét az udvarhelyi gyülekezetben vállal szolgálatot, innen költözött idén Nagyváradra.

Népes gyülekezet és számos szolgatárs gyűlt össze, hogy együtt adjon hálát Istennek, és kérje az Ő erejét az új szolgálóra és családjára.

Az ilyenkor a szokottnál rövidebb imaáhitaton Szabó András érmelléki, Mezei Ödön nagyszalontai lelkipásztorok, valamint Sági János helyi szolgálattelévő buzdítottak imára. „Örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljete”, idézte Szabó testvér a Fil 4:4-et. „Örömmünket sokszor külső dolgok befolyásolják, csalódások, sikerek. Imádkozzunk, hogy akkor is legyen örömmünk, amikor nem süt a nap.” Mezei Ödön a Máté 5 alapján szólt: „Ti vagytok a világ világossága...” „Mi vagyunk azok a világító teremtmények, amelyeknek a fénye ragyog, és ünneppé tehet egy napot, mint például ezt, de akár egy hétköznapot is.” Sági János a 103. Zsoltár alapján buzdított túlszorduló örömeire és hálaadásra.

A beiktatási ünnepséget Giorgiov Adrián helyi lelkipásztor kezdte imával: „Ó, Uram, adj most jó előmenetelt, és nem csak ma, hanem ebben az egész előttünk álló idő-

szakban. Köszönjük azt is, hogy gondoskodtál pásztorról a te néped számára.” Ezt követően Giorgiov testvér vázolta Budai testvér meghívásának történetét, majd köszöntötte a vendégeket, a Szövetség, valamint a Magyar Baptista Egyház képviselőit, és a családtagokat.

Simon József, a gyülekezet nyugdíjas lelkipásztora az igehirdetés szolgálatát középpontba állító tanítását a 2Tim 4:1-5-re építette. „Örülök, hogy ennek az új időszaknak a küszöbén itt állhatok én is a testvérekkel. Az igehirdetés szolgálata nemcsak a lelkipásztor számára fontos, hanem az igehallgatók számára is. Az igehirdető nem a saját véleményét, vagy keserűségét fejezi ki, hanem Isten szavát hirdeti, nem emberi bölcsességet, okoskodást. Amikor szól, az Úr nevében szól.”

A beiktatást Pardi Félix, a Szövetség elnöke végezte, alkalmi igét olvasva a 3Móz 8 fejezetéből: „Azután öntött a fölkenéshez való olajból Áron fejére, és fölkente, hogy fölszentelje őt.” „Azt olvassuk itt, hogy Mózes összegyűjtötte az egész népet. Igaz, hogy Áront, akárcsak napjainkban a lelkipásztorokat, különválasztotta Isten, de ez ott történt nyilvánosan, az egész nép előtt. Mert a papok, a lelkipásztorok léteznek a gyülekezetért, és nem fordítva. Ebben az igében nagyon szépen látjuk már az egyetemes papság elvét, amit mi is vallunk. Akik Isten népéhez tartozunk, mindnyájan papok vagyunk, és hirdetnünk kell az Isten nagyságos dolgait.”

A hivatalos beiktatás után köszöntések hangzottak el a jelenlevő lelkipásztorok részéről, végül Giorgiov Ruth is köszöntötte Budai Evódiát, Lajos testvér feleségét. „Ez a nap számunkra vissza- és előretétekintés egyszerre. Hálás vagyok érted, Vali (*Simon tv. felesége – Szerk.*), és eljött a jövőbe nézés ideje is. Az én imádságom régóta az volt, hogy Isten küldjön Váradra egy olyan nőtestvért, akinek van ajándéka a vezetésre. Isten most meghallgatta ezt az imádságunkat Evódia személyében. Szeretnénk melléd állni, és Krisztusban együtt szolgálni veled.”

Bukovszki Ákos személyes hangvételű beszédében közvetítette a Magyarországi Baptista Egyház köszöntését is. „A nagyváradi gyülekezet a magyar baptistaság zászlóshajója, bárhonnan nézzük. S aki ennek a hídján áll – jelenleg ti ketten ültök itt Adriánnal – arra komoly feladat hárul. Papp János testvér kért meg, hogy tolmácsoljam a vezetőség üdvözlését, és mivel szeretek tolmácsolni, én ezt szívesen teszem.”

A kinti hívők ellenére is meleg hangulatú istentisztelet gazdag útravalót jelentett az új lelkipásztornak, a hallgatóknak pedig komoly hála- és imatémát.

A Sólyomkővári Tábor 2016 decemberében

Kiváltságos kegyelemnek tartom, hogy beszámolhatok a Sólyomkővári Tábor helyzetéről. Azért kiváltság, mert a szemünk előtt történik az a változás, ami már nagyon régen benne volt Isten tervében, hogy kiépül ez a tábor. Hitszemünkkel látatta meg velünk a Mindenható, hogy a tábor fontos, mert emberek élete fog itt megváltozni.

A jelenlegi helyzete a tábornak az épületek szempontjából egyszerű, mert mindössze 2 épülettel rendelkezik: egy régebbi épülettel és egy műhellyel.

A meglévő épületet, Istennek legyen hála, a tavalyi év (2015) folyamán sikerült felújítani. Ebben van az ebédlő is, amely körülbelül 60 személynek nyújt lehetőséget étkezésre. Van mellette egy jól felszerelt konyha, mosogató részleg, személyzeti öltöző és fürdőszoba. Két hálószoba és egy fürdőszoba egészíti még ki ezt az épületet. Jelenleg folyamatban van ennek az épületnek a bővítése is egy kazánházzal és egy újabb fürdőszobával.

A műhelyt, ami régen szénatartó volt, ez év folyamán sikerült átalakítani, alapjaiban megerősíteni, tetőszerkezetét lecserélni, így most már rendelkezésünkre áll egy karbantartó műhely, amely egyben raktárhelyiség is.

Idén nyáron a tábor hátrányos helyzetű gyerekeknek, több, fiatalokból álló csoportnak, ifjúsági alkalomnak, gyülekezetek összejöveteleinek, egy kisebb méretű konferenciának, és intenzív angol nyelvű tanfolyamnak adott helyet. Jó volt megtapasztalni, ahogyan a tábor megtelik élettel, nyüzsgéssel.

Ugyanakkor a nyár folyamán gyermekfoglalkozásokat tartottunk különböző falvakba és városokba, összesen 9 településen. A játék, kézimunka, énekek és tanítás által az Úr Jézusról, a világ világosságáról beszéltünk. Hadd munkálkodna továbbra is Isten azoknak a szívében, akik hallották az Ő üzenetét.

Mint említettük, folyamatban van a tábor már meglévő épületének a bővítése, ugyanakkor dolgozunk a villanyhálózat, a víz és szennyvíz hálózat megtervezésén, engedélyeztetésén és kiépítésén, valamint két hálózati felépítésén, amely lehetővé tenné csoportok elszállásolását a jövőben.

Terveink megvalósítása folyamán sokszor fogadnak zárt ajtók. Kérjük testvéreinket, hogy imádkozzanak a táborért, az építkezésért, hogy mindenben Isten akarata valósuljon meg, Ő legyen a mi segítségünkre és adjon vezetést mindenben.

A mi imádságunk is, hogy ez a tábor egy olyan hely legyen, ahol sokan hétről hétre, nyárról nyárra, ősszel vagy télen, és bármilyen más esemény alkalmából átélhetik Isten kegyelmét és szeretetét. Egy olyan hely, ahol Isten igéje megszólalhat, lehetőséget adva az embereknek, hogy találkozzanak Istennel.

Módi Tünde

40 éves házassági évforduló

Családias, testvéri légkörben emlékezett az **ürmösi Bódi András** és felesége **Aranka** a **40 évre**, amelyben Isten házasságukat megoltalmazta sok testi és lelki megpróbáltatásban és megál-

dotta őket két leánygyermekkel. Testvéreinket Győrfi Elek Tóbiás lekipásztor köszöntötte és bátorította az életfogytig tartó engedelmességre és szeretetre a Kolossé 3:18-19 alapján, majd leányuk Gyöngyvér köszöntötte költeménnyel és Erdő Zoltán diakónus testvér imádkozott testvéreink további példás házasi életéért. **[Győrfi Elek Tóbiás]**

Bibliai IDŐjárás-jelentés

Gerzsenyi Sándor írása megjelent az Evangéliumi Hírnök-ben 2016 januárjában

Eljárt felettem az IDŐ. „IDŐs” ember lett belőlem. Ez nem azért történt, mert hogy valamit elrontottam volna a „gépezetben”, hanem mert ez az élet rendje, amint ezt szépen kigondolta teremő Istenünk. Kiszabta életIDŐnket, valamennyiünkét.

Az irodalomban a „kiszabni” ige jelentése ez: Megállapít, meghatároz, kijelöl. – Isten akarata által és terve szerint kaptuk életünket. Ő tudta és kiszabta, kijelölte, hol és mikor kezdődjék életIDŐnk, meghatározta, mivel teljék az az IDŐ, amit adott. Az is az ő végzése szerint történik majd, hogy mikor fogy el az IDŐnk itt e földön.

Hosszú IDŐn keresztül lapozgattam, olvastam Bibliámat. Azt akartam mélyebben megismerni, mit üzen a Szentlélek a 2016. év kezdetén – az IDŐvel kapcsolatban. Lelki-szellemi élményeimet szeretném most megosztani drága sorstársaimmal, akikkel átléphetünk az új esztendő küszöbét. Kérlek, Testvérem, ne sajnálj ide szálni egy keveset az IDŐdből! Érdemes közösen átgondolnunk, milyen tanácsokkal akar nekünk segíteni az Ige, megérteni, hogy a következő évet valóban az áldások évének gondolta az Úr mindnyájunk számára.

Születésünk IDEjétől fogva szeret bennünket Istenünk, mert ő maga a szeretet. „Íme, tenyerembe véstelek be” /És 49:16./. Még ott IDŐztünk anyánk szíve alatt, csontjaink nem voltak rejtve előtte, amikor titkon formálódtunk. Mire elérkezett világra jövetelünk IDEje, ő már ismerte alakuló testünket, életünket. Az Ő könyvében már minden meg volt írva, ami az IDŐk folyamán majd történni fog ve-

lünk. Napjaink számát is tudta. Soha semmi sem történhet velünk véletlenül /Zsolt 139:13-18./.

Szabad akarattal születünk, de Istennek az az akarata, hogy már kora gyermek- és ifjúkorunkban megismerjük az ő akaratát, vagyis hogy szentek legyünk /1Thes 4:3./, és lehetőleg szentül és igazán töltsük IDŐnket, amely percről-percre múló IDŐ, jól kell vele sáfárkodnunk. A hívő embernek azt jelenti a szabad akarat, hogy szabad akaratomat Isten akaratához igazítani. – Mi, idősebb hívők ezt úgy próbáljuk nyomatékosítani, hogy nem csak szabad, hanem kell és szükséges!

Jó szó az is, hogy IDEJEkorán! Ez azt jelenti, hogy pont a kellő időben, nem késve, inkább kicsit korábban, előbb, mint ahogy a pontos IDŐ diktálná. Ha vonatra szállnék, és az indítás pontos, akkor el fogok késni, ha épp akkor érkezem oda. Menjek hát IDEJEkorán, hogy elérjem! Személyes véleményem, hogy a pontosság: az intelligencia egyik mutatója.

Alkalmas IDŐ. – A dolgozó emberek beosztják idejüket. Ebből adódóan vannak elkötelezettségek, melyek teljesítése közben másra már nincs IDŐ. Ha valaki vagy valami felborítaná IDőrendemet, próbálom elhárítani. Tiltakozom, hogy „most nem alkalmas az IDŐ!” Egyetlen ügyről beszél az Ige, melyre mindig jó azonnal reagálni, mégpedig arra, ha ő mond, ajánl, akar, parancsol valamit. Isten szava felülírja minden IDőtöltésünket. „Íme, most van a kegyelem IDEJE. Íme, most van az üdvösség napja!” /2Kor 6:2./

Ha hosszabb IDEig elidőzünk valami kevésbé fontos „téma” mellett, elmúlik az alkalmas IDŐ, elfut a ren-

delt IDŐ, kifutunk az IDŐből. Ki tudja, lesz-e még rá alkalom, hogy megtegyük. Lesz-e kínálkozó IDŐ,

És hadd essék szó egy riasztó IDŐ-határozóról: az utolsó IDŐről! – Van ennek a kifejezésnek egy nagyon emberi jelentése, amikor elérkezik egy olyan állapot, hogy sem a jót, sem a legjobbat nem lehet elérnem. Elmúlt annak az IDEJE. Még rá gondolni sem jó, hogy halálos betegségbe esem, önkívületi állapotba kerülök. De ez nem tudható előre. Lehet, hogy épp a „ma” az utolsó IDŐM! – Hát akkor mire várrok?!

Az „utolsó idők” /többes szám!/- azt jelenti, hogy ez nem más, mint Jézus Krisztus visszajövetele és az azt megelőző, kevés vagy több IDŐ. Jelei vannak. Aki ezeket ismeri, jól tudja, hogy nem lehet már távol az utoljára a földi általános létnek. Számtalan ismert énekünk baljós, de őszinte mondataira hadd hivatkozzam: „Utolsó óránk járja már” – „Fut az IDŐ, a nap leáldozik” – „rohan könyörtelen az IDŐ!” – „Ma van a munkanap!” – „Ó, ne késs! Ó, ne késs!” – A minket tanító és felkészítő hittestvéreink ilyenformán is bele plántálták szívünkbe a felelősség-tudatot és a hitéletben való szorgalmat és állhatatosságot.

Úgy kezdtem, hogy „bibliai IDőjárás jelentés”. De az konkrétabb, hogy az IDŐ bibliai jelentése. Amikor nyugdíjas lettem, kezdtem kicsit örvendezni, hogy milyen jó, most aztán mindenre lesz IDŐM. Azóta eltelt vagy huszonöt év, és mostanában felelősséggel azzal kezdjük napunkat, hogy próbáljuk beosztani mind a délelőttöt, mind a délutánt, hogy lehetőleg semmi ki ne maradjon, amit ma kell megtennünk, elintéznünk. Pedig nem szoktuk megengedni magunknak, hogy reggelente hat óra után keljünk. Mindketten úgy gondolkozunk, hogy a „hivatásból”, a „küldetésből” nem lehet kiszállni. Csak majd a végállomáson.

Gerzsenyi Sándor

„Ami előttem van, annak nekifeszülve...”

Mindig csodálattal néztem a profi sportolókat, hogy milyen kitartással végzik a feladatukat. Sokat edzenek, gyakorolnak a cél elérésének az érdekében. S ha eljön a verseny napja, akkor teljes figyelemmel az éremre koncentrálnak, nem agyalnak az addigi munka nehézségein, az aznapi reggelin, az időjáráson, szemük előtt egyedül a győzelem, a „babér koszorú” lebeg.

Az elmúlt évben az augusztusi hónap az olimpiai játékokról szólt. Egyik nap a 10km-es férfi síkfutás döntőjét közvetítette a televízió. Mielőtt elindult a mezőny, bemutatatták a versenyzőket s elmondták azt is kik az esélyesek. Persze, mint minden versenyben itt is volt egy abszolút favorit, a címvédő, akiről tudni lehetett, hogy a táv közepéig a mezőny sűrűjében megbújik, majd hirtelen vált, hiszen az ő erőssége a hajrá. Majdnem félidőnél járt a verseny, amikor ez az esélyes futó elesett, valahogy megbotlott. A nézők, a szurkolók s a kommentátor is meglepődve és feszülten figyelte az eseményeket, hogy akkor most mi lesz, hiszen a tempó egyre gyorsul, s még sok futót kéne megelőznie, és vajon milyen komolyak a sérülései a versenyzőnek? Míg ezeken gondolkodott a kívülről, a mi futónk, azzal a lendülettel, ahogy elesett felkelt, s megiramodott, hogy nyerni tudjon. Két körrel később már ott volt az élbolyban, nem csak tartotta a tempót, hanem diktálta is. S már azt hiszem mindenki előtt világos, hogy ez a férfi nyert, ő lett ebben a

számban az olimpiai bajnok, megvédte címét. Hogyan tudott nyerni ez a sportoló? Biztos vagyok benne, hogy nagyon sokat készült a megmérettetés napjára. A verseny alatt egy pillanatig sem rendült meg a céljában, tudta, hogy az aranyért jött, ezért a bukása ellenére sem adta fel.

Pál a korinthusi gyülekezetnek így írja: „Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág” (1 Kor 9,26), majd a filippieknek pedig így: „Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Filippi 3, 12-14)

A fenn említett sportoló úgy futott, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy versenyzett, hogy nem mészárolt el a múlt történésein, a gondjain, a hibáin, a bukásain. Előtte tisztán ragyogott az arany, arra vágyott, azért futott. Sokszor megtörténik, hogy annyira lefoglal bennünket ez a földi élet: az iskola, a munka, a család, a barátok és megannyi dolog, hogy megfeledkezünk az igazi célunkról, hogy a mennybe tartunk. Annyira belemerülünk a hétköznapiakba, hogy elhalványul, elsötétül előttünk a cél. Vagy talán olyannyira jól érezzük magun-

kat a Földön: egy sikeres vizsga, egy értékes ajándék, egy érdekes kirándulás miatt, hogy már azt gondoljuk célt értünk. Ezért fontos minden nap emlékeztetnünk magunkat a célunkra, arra, hogy hova tartunk.

Az is megtörténik, hogy bár tudjuk merre tartunk, mégis a múlton tűnődünk. Azon merengünk, mi lett volna ha. Hibáinkat, bukásainkat számolgatjuk, elemezzük. Ahelyett, hogy felkelnénk, s újra elindulnánk, lenn maradunk magunkat sajnáltatva. Ez sem méltó egy igazi sportolóhoz. Egy igazi futó, aki előtt tiszta a cél, nem ücsörög, nem nyaldossa a sebeit, hanem feláll, nekifeszül a célnak és egyenesen fut felé.

Nekifeszül, hiszen minden erejét beleveti a munkába. Nem kíméli magát, nem nézi, hogy mennyit tud spórolni az idején, az erején. Mindent belead. Ezt jelenti nekifeszülni, nem csak immel-ámmal kereszténynek lenni, hanem úgy igazából: az iskolában, a munkában, otthon a családdal, a barátokkal, s az imaházban is. Nem csak a kényelmes dolgokat bevállalva, hanem mindent, ami közelebb visz a győzelemhez.

S miután nekifeszül, Pál azt írja, hogy az igazi sportoló egyenesen fut a cél felé. Nem tesz kitérőket, nem próbálgatja az utakat, vajon melyik a jobb, a kényelmesebb. Nem, egyenesen fut.

Ha győztes akarsz lenni 2017-ben íme a recept: élj úgy, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy, mint aki elfelejté ami mögötte van, s úgy, mint aki nekifeszülve fut egyenest cél felé.

Krisztusban győztes új évet kíván az EMaBISz!

Dobai Gyöngyi

Rottmayer...

(folytatás az 5. oldalról)

találta meg jövőbeli feleségét, Emilie Friderika Stiebelert, akit el is jegyzett.

Vissza a származási helyre

Onckennek egyedi, elmélyült látása volt az európai kontinens baptista missziójával kapcsolatosan. Ezért a gyülekezetében megerősödött és idővel kiképzett tagokat visszaküldte származási helyükre az ige hirdetésének, gyülekezetek alapításának nagy feladatával. Így kerültek vissza Magyarországra, szülőföldjükre ezek a mesteremberek és lelki munkásokként teljes erőbevetéssel a baptista misszió szolgálatába álltak.

Asztalosműhelyben gyülekezet

Rottmayer 1846. május 20-án érkezett meg Pest-Budára. Házuknál, a Perlhuhngasse 8. szám alatti asztalos-

műhelyben hamarosan baptista gyülekezet alakult. Nem sokára a városba került Vojka János és Marschall József is. Munkájukat a klérus, a hatóságok nagy mértékben akadályozták, háborgatták. Rottmayer 1847. augusztus 6-án, Berlinben házasságot kötött Emilie Friderika Stiebelerrel, aki hűséges munkatársa lett a lelki szolgálatban. A kicsiny gyülekezet evangelizációkat szervezett, lelki irodalmat és Bibliákat terjesztett.

Vészterhes idők és első gyermekük

1848. március 15-én Pesten kitört a szabadságharc. Az események zűrzavarában folyamatosan gyengült, apadt a közösség, a '49-es fegyverletételt követő megtorlások idején teljesen felbomlott. Fritz Onckent, J. H. Lorderst és még néhány hamburgi testvért, mint idegen állampolgárokat kiutasították az országból. Édesanyja elhunyt, viszont megszületett ifjabb Rottmayer János (1849-1925), aki majd a bécsi bibliaraktár vezetője lett, később a kolozsvári gyülekezet felavatott vénje.

Újraindul a baptista misszió

A közösségre vágyó Rottmayer házaspár a pesti német református egyházzal egyesült Skót Misszió összejöveleit kezdte látogatni. A kinterhes Bach-korszak (1859) után fellélegezhettek a magyarok, a protestáns közösségek. 1860-tól kezdődően sikerül újra elindítani a baptista missziót. „Vasárnaponként – olvashatjuk ifj. Rottmayer János visszaemlékezéseiben – édesatyám műhelyét imateremmé alakították át, ahol az emberek hamarosan összejöttek az ige meghallgatására.” Rottmayer szabad idejében a Skót Nemzeti Bibliatársulat besegítő munkatársaként Bibliát árusít, a zsidók felé is nyitni próbál az evangéliummal.

Négy árvával elindul Erdélybe

Időközben megszületett még három gyermekük. Viszont a felesége megbetegedett, az asztalosipara csődbe jutott. Rottmayer úgy gondolta, hogy családotól kíváncsiorol Amerikába. Tervét meghiúsította feleségének hirtelen halála. A gyászszertartást Rudolf König, a Skót Misszió vezetője tartotta és aki szolgálati lehetőséget kínált fel a megtört férjnek és édesapának. Hivatásos bibliaterjesztőként munkatársai közé is fogadta a baptista asztalost, és 1866-ban Erdélybe, Kolozsvárra küldte, hogy ott Biblia-lerakatot létesítsen. Kéziszerszámainak árán, négy árvával indult el Rottmayer Erdélybe. „Személyében érkezett Erdélybe – írja Bányai Jenő – az első baptista missziómunkás.”

(folytatás a következő számban)

■ **Jankó György**öt, a sepsibükszádi és krasznai gyülekezet felavatott presbiterét **2016. július 3-án** kísértük utolsó útjára a krasznai baptista temetőben. Jankó testvér 1939. március 8-án született Sepsibükszádon, katolikus szülők első gyermekeként. 1963-

ban kötött házasságot Orosz Mária Magdolnával. Házasságukat az Úr négy leánygyermekkel ajándékozta meg: Marikával, Katóval, Dórával és Mártával. Gyermekait, valamint négy unokáját (Bernadettet, Natáliát, Zitát és Józsi-kát) az Úr Jézus kezére bízta. 1966-ban adta át a szívét az Úr Jézusnak, amit a Brassói Magyar Baptista Imaházban pecsételt meg bemeztetésével, Ilonka Mihály lelkipásztor által. Ezt követően a Bükszádi Baptista Gyülekezet tagjaként és előjárójaként szolgált Fehér András, Kiss László, Máté Miklós, Bertalan Péter, Kiss Zoltán és Dóczi Tibor lelkipásztorok ideje alatt. 1991-ben gyülekezeti vénné avatták, ilyen minőségében hűségesen szolgálta az ő Urát előbb a bükszádi, majd a krasznai gyülekezetben. 2007-ben az Úr hazahívta szeretett feleségét. Ezt követően, 2013-ban Krasznára költözött, mivel három gyermeke már itt élt. Élete végéig alázatosan szolgáló tagja maradt a krasznai gyülekezetnek. Szinte érezve életének végét, utolsó feljegyzése szeretetei számára a bibliaolvasó vezérfonalban ez volt: „A viszontlátásra az Úr Jézusnál! Várlak titeket!” (Jób 16:22-23) Egyik kedves éneke így szól: „Az égi honba vágyom e pusztta földről én, / Hol Jézus a királyom a csillagok ölen. // Nincs béke itt e földön, / Komor felhők alatt. / Vihar dúl fenn az égen, / S a szívben itt alant. // Itt nyom a bűnnek terhe / És súlyos a kereszt, / De szenvedésem útja / Istenhez fölvezet. // E sóhajok völgyéből / Fölvágyom Tehozzád, / Jöjj, végy magadhoz, Jézus, / Hol helyem készen vár. // Epeszt a vágy az öröklét után, / Itt minden mulandó és hiú él csupán. / Ott messze túl, az arany partokon, / Ott fog kikötni egykor hithajóm.” **[Borzási István]**

■ **Hajas Klára** alig 45 évet kapott Teremtőjétől **Krasznán**, és ezek az évek is próbákkal voltak megterhelve. Kőműves édesapja több, mint húsz éve az Úrhoz költözött, és ő maradt a család fenntartója. Édesanyja és testvére is betegesek. Jóllehet fogyatékkal élt, de ellátta mindennapi munkáját, egész addig, amíg gyógyíthatatlan betegsége minden próbálkozás ellenére elragadta. Virrasztóján, a krasznai temető kápolnája előtt arról szólt az ige, hogy Dávid abban nyugodott meg, hogy gyermekét nem hozhatja vissza, de egy napon hozzá költözik (2Sám 12:15-23). A temetési istentiszteleten, **november 27-én**, a helyi lelkipásztor arra figyelmeztetett, hogy mindnyájan készülnünk kell az Istennel való találkozásra (Ám 4:12-13). Az Úr legyen gondviselője a hátramaradt édesanyjának és testvérnek! „Az Úr öl és elevenít, sírba visz és visszahoz.

Az Úr szegénnyé tesz és gazdagít, megaláz és fel is magasztal” (1Sám 2:6-7). [B. I.]

■ **Csengettyűs Katalint** 85 éves korában, szintén **Krasznán** érte a hazahívó szó. Temetésére **december 5-én** került sor a krasznai temető kápolnájából, ahol a Megváltó szelíd nyugalomra hívásáról szólt az Ige. „Lulu mamának” férje volt az első a krasznai cigánysoron, aki írástudó volt. Alig negyven évesen özvegyen maradt, majd három gyermekük közül is az egyik fiú meghalt. De a próbák között, ezekben az években hallotta meg az Úr hívó szavát, és 1974-ben döntött az Úr Jézus mellett, amit bemeztetésével meg is pecsételt. Elsőként vállalta nemzetéből ezt a lépést, a gúny és megvetés ellenére. Megtérése után megtanult Bibliát olvasni. Évtizedeken át imádkozott családjá és rokonai megtéréséért, amit az Úr meghallgatott, és már ott vannak a gyülekezetben. Adja az Úr, hogy 12 unokája, 41 dédunokája és 8 ükunokája is megtérhessen! „Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála” (Zsolt 116:15). **[B. I.]**

■ Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy **november 24-én Kis Ferenc** testvérünk 81 éves korában, hosszú betegség és alázatban viselt szenvedés után hazament Urához. Temetésére **2016. november 26-án** került sor Újösben, ahol Isten vigasztaló

szavát hirdették. A halottas háznál Kis Juhász Vilmos a Zsolt 73:23-28 alapján, román nyelven Szabó Mihály a Fil 1:21 alapján, majd Kis Lehel a Jel 22:14 versből. A temető-kertben Kelemen Sándor a Jn 14:1-4 alapján hirdette az ígét. A vigasztaló szavak után a jól ismert Istent dicsérő és hazahívó énekek szavai bátorították az énekkar és a szamosújvári fúvós zenekar részéről a gyászoló egybegyűlteket. A mi Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat. **[K. S.]**

■ „Ha véget ér az életem,/Új otthont nyújt az ég./Ott még szebb hangon zenghetem/A Bárány énekét.” Négy év özvegyesség után teljesült **SZÍGYÁRTÓ ARANKA** kívánsága, és életének a 78-ik évében, **november 12-én** új otthonába költözött. Életét a hűség, és a szolgálát jellemezte. Sok kedves emléket hagyott családjá és ismerősei szívében. A viszontlátás bizonyossága békeséggel tölti be szívünket. **[Gere Erika]**

■ **2016. november 26-án** kísértük utolsó útjára **Csiri Sándor** testvérünket, a **paptamási gyülekezet tagját**. Az Úr 85 évvel ajándékozta meg. Fiatalon megtért és bemeztített, majd hite miatt nehéz munkaszolgálatra vitték katonaságát letölteni. Házasságukat az Úr négy gyermek-

kel ajándékozta meg, akikből kettő már nem él. Testvérünk 10 év özvegyesség után hagyta itt ezt a földi létet. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és gyülekezetnek. **[Albert István Zsolt]**

■ Isten akaratában megnyugodva kísértük utolsó útjára **2016. augusztus 11-én Tökölyi Magdolna** testvérnőt Szilágynagyfaluban. Az Úr 81 évvel ajándékozta meg testvérnőnk, aki egész életében, betegségében és özvegységében hűségesen ragaszkodott

az Úrhoz. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígért Nagy István helybeli lelkipásztor hirdette az 1 Pt 4:7-11 alapján, és szolgált a fúvós- és az énekkar is. A feltámadás reményében kívánjuk Mennyei Atyánk vigasztalását a fájdalmas szívű családnak! **[Nagy György]**

Nekrológ. TÖKÖLYI (DEÁK) MAGDOLNA 1935 április 18-án született Szilágynagyfaluban, Deák Bálint és Anna második gyermekeként. Fiatalon döntött Jézus Krisztus mellett, és 1949. szeptember 19-én bement a Nagyfalu-i gyülekezet tagja, ahol hűségesen szolgált Megváltóját. 1953 május 13-án kötött házasságot Tökölyi Lászlóval, akivel 50 évet élt boldog házasságban. Példás hívő életük volt. Az Úr 3 gyermekkel ajándékozta meg őket: Magdival, Ibo-lyával és Lacival. Többféle szolgálatot végzett a gyülekezetben: vasárnapi iskolában tanított, énekkarban szolgált, és a vendégszeretetet is nagy örömmel gyakorolta. Szeretettel fordult a segítségre szorulóknak. Nagyon szerette az Úr házat, és mindig vágyott a testvéri közösségbe. 13 évet élt özvegységben. Hat évvel ezelőtt jelentkezett betegsége miatt egészségi állapota folyamatosan gyengült. Várta az Úrral való találkozást és tudatosan készült erre. Elköltözése kimondhatatlan őrület hagyott szívünkben. Egy imádkozó lélekkel kevesebb lett gyülekezetünkben, de vigasztal a tudat, hogy újra találkozni fogunk vele. A viszontlátás reményében búcsúzik tőle 3 gyermeke, vejei, Ernő és Ghita, menyegyeri, unokái: Enci és felesége Laura, Attila, Brigitta, Dávid, Naomi és férje Sergiu, László, Noah, dédunokái: Lex, Benji, Molly, Nátanael, Asher és Elizabet, sógornői, rokonai, jó szomszédai és a gyülekezet. Viszontlátásra a mennyben!

Mert imádkoztál hozzám... (III.)

A második cikkben felmerült az a kérdés: „Hogy is mert Szanhérib, a pogány király, nekítámadni Isten tulajdon népének?” Ugyanezt a kérdést kiosztanám Saulnak is, amikor esztét, vesztve, lüktető dühvel vágtatott Damaszkusz felé, hogy az ottani keresztyén tanítványokat lesíttesse. Saul, mellesleg, Ábrahám leszármazottja volt, de meg se fordult a fejében, hogy a damaszkuszi hívők talán éppen ellenségeik, üldözőjük megtéréséért imádkoznak, ami Saul helyzetében eredményre is vezetett. Mert imádkoztak Hozzá... lett egy páratlan Pál apostol Saulból, és még a damaszkuszi közösséget sem érte bántódás. Szanhérib, maradt továbbra is egy vérszomjas pogány király, aki bár megkapta azt a hírt hogy Etiópia hadat indított ellene (Ézs 37:9), szavaival továbbra is fenyegette Jeruzsálemet. Az ördög szintén ezt a szerepet játssza. Fenyeget, támad, kísért, rombol, bár az Úr Jézus feltámadása megtörte a halál hatalmát, s ez egyben az ördög feletti győzelmet is jelenti. Tehát, az ördög tudja, hogy semmi esélye az ütközetet megnyerni, s tudja hogy nem sok ideje van hátra (Jel 12:12), ezért, minden erőbedobással arat, ahol tud. De, mert imádkoztunk Hozzá, az Úr megtart engem és téged, drága testvér.

A napokban felkeresett egy tiszt mérnök a tűzoltóságtól, hogy az imaházunkban ellenőrzést tartson. Országsszerte nagy hangsúly van most ezeken az ellenőrzéseken. Régebbi ismerősöm ez a tűzoltósági inspektor, egészségem felől érdeklődött, tudván hogy a rákos betegek listáján voltam, s a mai napig az onkológusok és urológusok figyelmét élvezem. Ismerősöm csodálkozva hallgatta rövid beszámolómat, s azt mondja: „Nagy szerencséje magának hogy a hívőkhöz tartozik, mert ők imádkoznak és bőjtölnek a nehéz esetekért”. Igen, felelem neki. Örömmel tudom elmondani, hogy egy egész hadosztály imádkozott értem a legkritikusabb napjaimban, s még vannak akik a mai napig nem adták fel. Mert imádkoztatok Hozzá, Dániel Zálán baptista lelkipásztor még itt van veletek.

Dániel Zálán

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

A Szeretet postaköltsége 2017-re:

Magyarországra		Magyarországon kívül		
Darab	HUF/év	Darab	USD/év	EUR/év
1	2700	1	23	20
2-5	3120	2-5	46	40
6-10	5640	6-10	95	83
11-16	9180	11-16	185	160
17-40	11520	17-40	363	315

Az előfizetés külföldön is **23 lejbe** kerül, akárcsak beföldön, ehhez jön hozzá a postaköltség a fentiek szerint. **A Szövetség bankszámlái,** amelyekre „Donatie” megjegyzéssel utalni lehet az előfizetéseket:

RO03 RNCB 0032 0153 5589 0004 EUR

RO57 RNCB 0032 0153 5589 0002 USD

RO94 RNCB 0032 0153 5589 0015 HUF

SWIFT code: RNCBROBU

Kelj fel tündökölj...!

Isten kegyelméből nagyon áldott imanapunk volt Hegyközszáldobágyon 2016. november 7-én, a baptista nők világ imanapja alkalmából. Közel hetven nőtestvér volt jelen a biharpüspöki körzetből és a faluból. Délután négy órakor kezdődött az alkalom. A vendégeket és a helybelieket Papp Dezsőné Margitka köszöntötte és vezette a programot.

Dr. Kovács Gézáné Ildikó Budapestről volt a vendég szolgálattelvő. Tanítást hallgattunk meg a Példabeszédek

Dr. Kovács
Gézáné
Ildikó

könyve alapján, amelyben a a következő kérdésekre kerestük a választ: *Hogyan viszonyuljunk a férjünkhöz? Milyen kell legyen egy Istenfélő asszony?* Többek között az is elhangzott, hogy egy hívő asszony legfontosabb tulajdonságai közé tartozik az alázat, szelídség, tisztelet, türelem.

Rövid szünet után az imanapi programmal folytattuk, bekapcsolódva a nagy imaláncba, amely átfogja a világon élő baptista nőtestvéreket. A tanítás 2Kor 1:3-7 alapján a szenvedésről és Isten csodálatos vigasztalásáról szólt. Sokszor egyénileg kell megtapasztalnunk nehéz élethelyzeteket, hogy másokat vigasztalni tudjon Isten általunk. Amilyen bőséggel van részünk a szenvedésben, olyan bőséggel vigasztal a mi Mennyei Édesatyánk. Személyesen, majd kisebb csoportokba is volt lehetőség imádkozni, gondolva azon nőtestvérekre, akik különböző helyzetekben vannak.

Örömmel dicsőítettük a mi Mennyei Atyánkat, hogy velünk nőkkel is foglalkozik és munkát biz ránk. Papp Dezső lelkipásztor záróbeszéde és imája után, egymás kezét megfogva, hálás szívvel énekeltük, „Szeretet áradjon köztünk, szeretet gyűljön bennünk ...”. Az alkalom szeretetvendégséggel ér véget. Mindenért az Úré a dicsőség!

Szűcs Dánielné Brigitta,
Hegyközszáldobágy

Imanapi bibliaóra

(folytatás a 7. oldalról)

tudnánk bátorítani a mellettünk levő nőtestvért. Isten könnyen félreteheti a nehézséget, de bízhatunk Benne, hogy velünk van az adott körülményben is? A szenvedés segít növekedni a hitben. Sokan bizonyosságot tettek arról, hogy a szenvedések között Isten mellettük állt. A szenvedés állhatatosságot, kipróbáltságot és reménységet szül (Róm 5,3). A szenvedés és nehézség között Isten megőriz bennünket, hogy azután mi is képesek legyünk a szükségben levő nőtestvérnek vigasztalást nyújtani. Isten néha a fájdalmat és nehézséget használja fel, hogy az emberek közelebb kerüljenek egymáshoz, és a helyreállítás által az Ő neve megdicsőüljön. Krisztussal azonosulni annyit tesz, mint azonosulni az Ő szenvedéseivel (Mk 8,34). Amint Krisztus is szenvedett, úgy kell nekünk is szenvednünk, de megtapasztalhatjuk a vigasztalást is a szenvedés között.

Pál apostol kifejezi reményét, hogy a jövőben a hallgatói képesek lesznek kiállni a keresztyén életvitelből származó próbákat. Reménységgel tölt el a tudat, hogy amennyire részesülünk Krisztus szenvedéseiben, olyan mértékben nyerünk vigasztalást Istentől. A szenvedéssel együtt jár a szellemi kapcsolatok elmélyülése és a növekedés Krisztusban.

Ebben a levélben Pál nemcsak a személyes vigasztalódásért magasztalja Istent, hanem bátorítja az olvasóit is, hogy vigasztalják egymást. Nincs olyan szenvedés vagy bánthatmazás, amiről Isten ne tudna, mert Ő mindentudó (Zsolt 139,1-4). Ha szenvedésben vagyunk, mindig emlékezzünk arra, hogy nem egyedül élő hívők vagyunk, hanem Krisztus gyülekezetének a tagjai. Ha egymást terhét hordozva szenvedünk, egymásnak vigasztalást tudunk nyújtani.

Engedjük, hogy a Krisztus szeretete és együttérzése világítson általunk, hogy tanúskodhassunk róla a közösségben!

LaKeeyna Cooper, Egyesült Államok

Fordította Havas Péter

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail. com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605